

Foto af Grethe, Hans, Valdemar, Poul og Peter.
60 års fødselsdage, Hans i 1985 og nederst Grethes i 1990.

Slægter til

Peter, Poul, Valdemar, Hans og Grethe.

Efter Jens Valdemar Christensens håndskrevne noter.
Køge 2018. Anne Grete Olsen.

FORORD

Denne Slægtsbog er oprindelig fortalt og håndskrevet af Valdemar; dokumenteret med billeder og avisudklip, som Valdemar har indsamlet med hjælp fra familien.

For at forenkle beskrivelsen, medtages nogle af disse billeder og medfølgende fortællinger.

Første del af bogen beskriver Far Slægten, og anden del beskriver Mor Slægten.

FAR SLÆGTEN

Min far er Peder Christensen (16.09.1895 – 07.12.1970).

Vores familie stammer ud af en bondeslægt, og min farfar voksede op på slægtsgården, Ravndrup, på sletten ved foden af Tornby bjerg.

Farfar overtog gården Engbjerg i Horne, som var min farmors fødehjem; farmor kom fra Thøgersen slægten.

Min farmor og farfar døde tidligt, og min far blev forældreløs, kun otte år gammel. Han blev derefter opfostret hos hans faster og onkel på gården Tagsighede i Mygdal; som var i Løth slægten.

Forbindelsen til den øvrige fåtallige slægt blev bevaret, takket være en traditionsbundet livsform, beskæftigelse og slægtsskab.

For at starte med begyndelsen, beskrives først Ravndrup slægten.

Ravndrup

Ravndrupslægten

Ravndrup er et opland med gårde og landejendomme, beliggende nord for Tornby Stationsby og syd for Horne, på sletten ved foden af Tornby Bjerg, som rejser sig 89 meter over havets overflade.

Privat togbanen fra Hjørring til Hirtshals, har en holdeplads; – Ravndrup Holdeplads.

Slægtsgården Ravndrup har været i min fars slægts eje fra 1600-tallet indtil 1942.

Ravndrup har altid igennem tiderne været selvejergård, modsat til mange andre gårde på egnen, som var under Børglum Kloster, og der var bønderne hovbønder.

Ravndrup har i sin tid været en større gård. Nu hedder den Øster Ravndrup. Vester Ravndrup og Bette Ravndrup er også udstykket af Ravndrup.

Der har nok igennem tiderne været sønner, der har fået hver sin gård.

Fortællinger fra fordums tider beretter, at vores forfædre har gået i klitterne med lygter, for at vildlede skibene på havet til at sejle ind til kysten, for der at forlise. Egnens folk fik andel i lasten.

Ludvig Holbergs (1681-1754) beskrivelse af kyst befolkningen i disse tider var, at de levede kristeligt og ernærede sig af vrug.

Det udløste stor vrede blandt kyst befolkningen, men han var sikkert bekendt med, at der skete mange mørke ting i strand kanten, og at ilanddrevne søfolk ikke syntes, at komme kyst befolkningen ved. Og at de ikke blev betragtet for at være rigtige mennesker. Strandinger blev regnet for ofre for Guds ordning. I årene fra 1830 kom der mere humanistiske tanker frem, og der dannedes foreninger, "Søfartens fremme".

Først i 1853, inspireret af det engelske redningsvæsen, købte den danske Frimurer forening to redningsbåde. De blev stationeret i Klitmøller og Harboøre.

Redningsbåden i Nr. Tornby blev stationeret allerede i 1852, og blev nedlagt igen i 1943.

Foto: "Sofias" stranding ved Tornby, oktober 1910. Læg mærke til sømanden i redningsbæltet.

I et referat fra Vendsyssels Tidende (af 24.11.1943) stod der, at for mange år siden kunne man således på en enkelt dag ud fra Tornby tælle op til en halv snes strandinger. Strækningen Hirtshals Pynten til Liver Ås udløb var strækningen med flest strandinger.

Christian Iversen (1850-1930) var strandfoged og vel også redningsmand (foto). Som børn syntes vi, at Christian Iversen var meget gammel. Han var vel også 80 år. Han var gårdejer og havde gården Nr. Krage, i Nr. Tornby ved Hirtshals. Christian Iversen havde tre sønner og to døtre.

Den ældste søn Jens Christiansen Krage, var ejer af Øster Ravndrup.

Poul var ejer af Bette Ravndrup.

Phillip fik jord fra hjemmet og byggede øst for Hirtshalsvejen.

En datter og hendes mand var ejer af Skovsgård i Asdal.

En ugift datter var ejer og drev Hirtshals Kro.

Foto af Vester Ravndrup i forgrunden, til venstre. I baggrunden anes Øster Ravndrup.

Ejere af Øster Ravndrup fra 1600 tallet indtil 1942:

Inger Marie og Hans Christensen, ca. 1790-1825.

Maren og Christian Hansen, ca. 1825-1860.

Marie og Hans Christensen, 1860-1906.

Maren og Jens Christiansen Krage, 1906-1942.

De første navnkendte ejere af Ravndrup var Inger Marie og Hans Christensen. I deres tid hærgede en voldsom vestenstorm i høstens tid med stor sandflugt til følge. Stormsandet nåede til båndene på negene. Det var før klitterne var beplantet med marehalm.

Hans Christensen var også husket i familien på grund af hans tragiske død i bageovnen. Den tids bageovne var muret og blev varmet op med ris og brænde. Inden brødene kunne komme ind i ovnen, måtte asken fjernes. Der blev bagt brød en gang om måneden.

Hans Christensens bror var ejer af Vester Ravndrup.

De næste ejere af Ravndrup var Maren og Christian Hansen. Det var antageligt om ham, at familien berettede, ham som værende afholdsmand, og at han derfor ikke blev inviteret til de unges fest, hvilket han var vred over.

Midt under festen tog han et "kattebor" og borede to huller i aftægtslejlighedens dør til festsalen, satte sig på en stol og fulgte således de unges dans og fest.

Christian Hansen var glad for heste, og som pensionist fodrede, striglede og børstede han hestene.

Han led som gammel af "ligfald". Hestene skadede aldrig den besvimede gamle mand i stalden.

Marens søster Inger Marie var gift med Peder Nielsen, min tipoldefar, på Jens Thøgersens slægten. Thøgersen slægten og Ravndrupslægten var således samgifte i 1825.

De næste ejere af Ravndrup var Marie og Hans Christensen.

Marie og Hans Christensen havde to sønner og en datter.

Den ene søn Christian Hansen Christensen var min farfar, og han havde gården Engbjerg, i Horne.

Datteren og hendes mand havde gården Tagsighede i Mygdal.

Den yngste søn, Peter Christensen, døde som ung.

Ingen af Marie og Hans Christensens børn blev ejere af Ravndrup.

Datteren, Ane, fik selv en datter som 19-årig i 1880, som fik navnet Maren; og hun fik sit barndomshjem hos mormor og morfar i Ravndrup.

Da Maren var 26 år gammel, blev hun gift med gårdmands sønnen Jens Christiansen Krage, fra gården Nr. Krage, i Nr. Tornby. De overtog Ravndrup i 1906 indtil 1942.

Jens Christiansen Krage blev kaldt Jens Ravndrup, og var det sidste slægtsled på Ravndrup. De fik en søn Christian (1908-1953), som blev lærer og senere skolebestyrer i Århus.

Under krigen var Christian fabrikant og fabrikerede pædagogisk legetøj, og han havde eneret på Walt Disney tegninger i Danmark.

Svigerfaren, grosserer Jens Olsen fra Århus, var velhavende, og de købte en nedlagt børnehave, Heimdalsvej 9 Åbyhøj, og indrettede fabrik der.

Efter krigens afslutning i 1945 kom der legetøj igen fra udlandet. Christian nedlagde fabrikken, og han blev lærer på adventist skolen i Nørre Alle i

Århus. Senere blev han skolebestyrer der. Han var en varm tilhænger af lilleskole tanken.

Hustruen Herdis og Christian oplevede det smertelige, at deres to drenge havde stave og læseproblemer. Christian uddannede sig derfor til ordblinde lærer, og han oprettede ordblinde instituttet på Heimdalsvej 9.

Senere solgte de Heimdals vej 9 og købte hus på Thorsvej i Åbyhøj.

Christian døde 45 år gammel af en hjerneblødning.

Herdis solgte huset og købte ejendommen, Assensgade 11 i Århus.

Sønnerne Jens og Hans Jørgen er begge gartnere, uddannet på Beder Gartnerskole ved Århus.

Ravndrupslægten var – er i erindring.

Engbjerg

Thøgersen slægten

På billedet ses Horne Kirke i baggrunden. Her fandtes familiegravstedet for Thøgersen slægten indtil 1971. Her var rejst en særlig mindesten, Veteran fra 1864-krigen.

Foto af gården Engbjerg på Tornby Bjerg, 89 meter over havet.

Til venstre Hirtshals og Hirtshals Fyr og Skagerrak.

Til højre Tannisbugten.

Hvad ud af tabes – indad vindes, var Mylius Dalgas budskab til det danske folk efter tabet af Sønderjylland i 1864.

Dalgas var banebryder for opdyrkningen af de jyske heder.

Tornby Bjerg lå hen i u-dyrket land. Der boede trolde og nisser, og min oldemor Marie af Ravndrup havde også set, at nisserne dansede ved bækken.

Tipoldefar Christian Nielsen (1800-1866) fra Sindal, troede hverken på trolde eller nisser. Han var murer. Cecilie fra Skallerup og Christian Nielsen blev gift i Skallerup Kirke den. 09.01.1834, og de fik en datter, Johanne, som blev min oldemor, kaldet Hanne (1843-1928). Hun var som ung forlovet med tømrer, Jens Christian Pedersen (1839-1924), fra Tornby. De blev gift i Horne Kirke den. 26.12.1863.

Allerede fem uger senere, udbrød den anden sønderjyske krig.

Min oldefar, Jens Christian Pedersen, kaldet Jens Thøgersen, måtte efterlade sin kone og et lille barn. Han blev indkaldt som skibstømrer og marinesoldat, og han deltog også i slaget i Eckernförde Bugt.

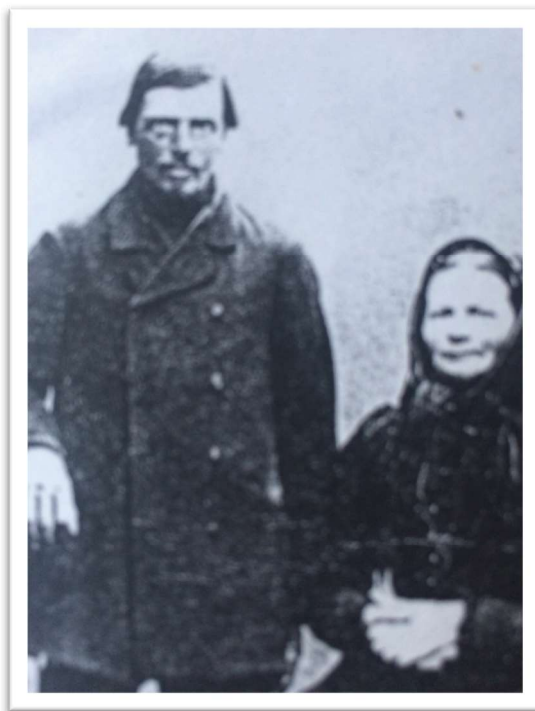
Den anden sønderjyske krig sluttede allerede den. 20. juli 1864, godt 24 uger efter udbruddet den. 1. februar 1864. Danmark tabte Sønderjylland. Foto af Jens Thøgersen, Veteran fra 1864. Han fik medalje.

Christian Nielsen og svigersønnen Jens Thøgersen byggede nu gården Engbjerg i fællesskab. Tømmeret i laden var drivtømmer fra stranden. Vendsyssel var den gang træfattigt. Stuehuset, med de tre skorstene og laden, med de syv vinduer, samt en dør i sydmuren.

Tipoldefar Christian Nielsen nåede ikke at bo på gården, han døde 66 år gammel.

Om Cecilie, der nu var enke, kom til at bo på gården, vides ikke.

Udhusene på Engbjerg brændte omkring 1975 og er ikke genopført.

Oldefar Jens Thøgersen og oldemor Hanne Thøgersen i 1923 (foto).

Oldefar og oldemor havde to døtre og en søn, Peder, der døde i 1876 af tuberkulose.

Døtrene var Inger Marie Pedersen (1863-1946); og Kristine Marie Pedersen (1866-1898), sidstnævnte var min farmor (foto).

I 1908 flyttede oldefar og oldemor i deres otium hus (foto) i Vidstrup.

Her døde oldefar 85 år gammel i 1924.

Oldefar havde båret brænde op på loftet. Han blev træt og døde om natten.

Oldemor døde også her i 1928, 85 år gammel.

Huset lå, hvor Hirtshalsvejen går i dag.

Fars Moster Inger Marie og onkel Johannes med barnebarnet Elitha (foto).

Efter oldemors død i 1928 overtog Inger Marie og Johannes, oldefars og oldemors hus. Inger Marie spandt og kartede uldgarn i mange år.

Så sent som i krigsårene, 1940-1945, fik jeg uldgarn hos Inger Marie til strømper.

Inger Marie havde et heftigt sind, men var meget arbejdes ivrig.

Johannes var smed og en stilfærdig håndværkertype.

Inger Marie og Johannes havde tre sønner og en datter:

- 1.Jens Larsen (1880), boede i Tornby.
- 2.Peder Larsen (1894), boede i Vidstrup.
- 3.Lars Larsen (1900), boede i USA.
- 4.Christine Larsen (1906).

1.Ottine og Jens Larsen (foto) var vore nærmeste naboer, og der var jævnaldrene børn; og vi kom sammen dagligt, mens vi var børn og boede på Mærskens i Nr. Tornby.

Børnene hed; Johannes (1918), Christian (1920), Knud (1922), Einer (1925), Lise (1928), Elly (1930), Herluf (1934), Inge (1936), Kaj (1938) og Kirsten (1939).

Mange i familien har taget deres mors navn, Chemnitz.

Jens døde i 1971, men vi besøgte Ottine i 1973. Hun var en rar og meddelssom kone, som gav os mange oplysninger om familien, som Bolette noterede. I 1999 besøgte vi sønnen Knud, som bor på Skovbovej 14, Tornby (1999). Han havde Oldefars lange pibe, som Marie Louise fotograferede (foto).

2.Peder og Andrea havde to sønner:

Andreas (1922), har arbejdet på Danfoss på Als . Hans (1925), har nu i 1999 en ejendom i Vidstrup.

3.Lars sejlede til USA. Men om han fandt Chresten (se senere), ved vi ikke. Lars døde i USA.

4.Christine havde en datter, Elitha, som i dag (1999) bor i Øster Vrå.

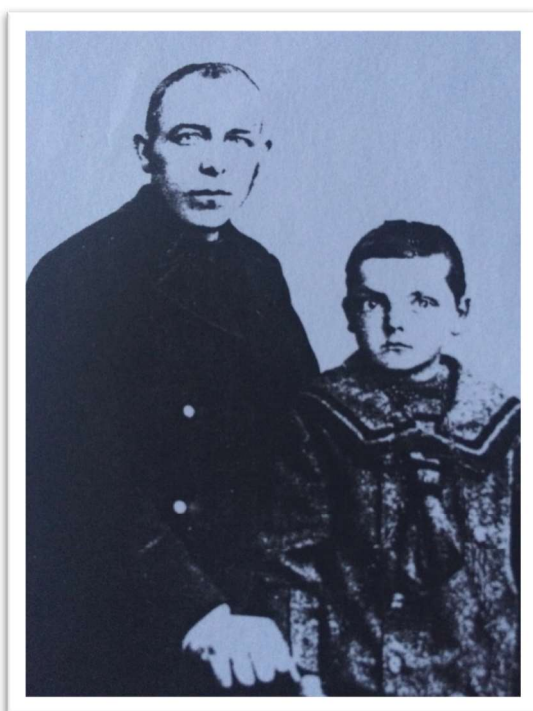
Oldefar Jens Thøgersen havde mange søskende, og Chresten M. Pedersen var en nevø. Chresten rejste til Staterne (USA), for at grave guld. Det lykkedes ikke, men han skriver i brevet den. 20. Januar 1951, at hans kone var død, men at han selv var rask og sad endnu på sit skrædderværksted. Han skrev, at sidste gang han var i Danmark var i 1903. Han ville gerne gøre en tur til Danmark igen; vi hørte dog ikke mere fra ham.

Tilbage til fortællingen om mine farforældre:

Kristine, min farmor, blev gift med Christian Hansen Christensen (1864-1903) den. 24.11.1891, og således blev Thøgersen slægten og Ravndrup slægten for anden gang i slægtens historie, indgift. De overtog gården Engbjerg, i 1891.

De fik en søn, Peder Christensen (1895-1970), min far.

Bedstemor Kristine Marie havde tuberkulose, ligesom hendes bror var død af i 1876. Bedstemor døde kun 32 år gammel i 1898, og min far var da kun 3 år gammel.

Min far og farfar var blevet fotograferet (foto), og bedstemor glædede sig til at se billedet, men det kom først tre dage efter hendes død. Hun fik et billede med sig i graven.

Bedstefar var også blevet smittet af folkesygdommen tuberkulose.

Han opgav at drive gården Engbjerg, og købte en ejendom i Toftegade i Hjørring.

Bedstefar døde fem år senere i 1903, og far var kun otte år gammel og forældreløs.

Tagsighede

Løth slægten

Tagsighede, Mygdal, 1910. Fra venstre, Jens Peter Løth, Ane Løth, Marie Christensen fra Ravndrup (min oldemor), Kristine Christiansen (en plejedatter), Peder Christensen, min far.

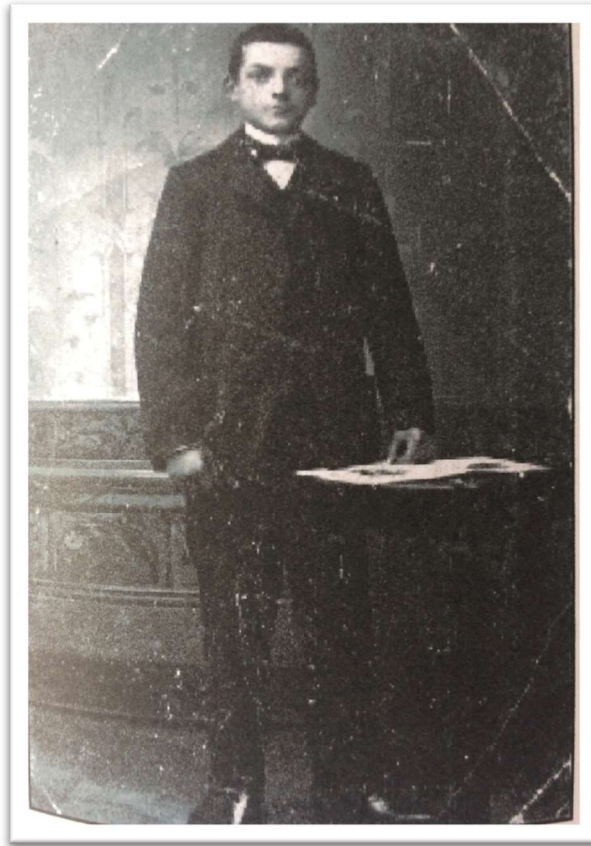

Foto af Jens Peter Løth (1863-1918) og Ane Løth, f. Christensen (1861-1942);
Ane døde i Hjørring.

Ane havde en datter fra før ægteskabet med Jens Peter Løth.

Datteren Maren havde sit barndomshjem hos sine Bedsteforældre i
Ravndrup.

Min Far fik sit nye hjem hos faster Ane i Tagsighede sammen med en
plejedatter, Kristine, kaldet Stine.

Min Far som konfirmand i 1909.

Da Jens Peter Løth døde hastigt efter en brandbyld i 1918, solgte Ane gården og flyttede til en aftægts lejlighed i Ravndrup, sammen med sin mor, som så døde i 1920. I 1930 flyttede Ane til Hjørring, i en lejlighed ved Sct. Olai Kirke. Vi søskende kom der meget, når vi var i Hjørring. Der var altid mad til os, og Ane var god til at snakke med os. Vi betragtede hende som vores bedstemor. Hun døde i 1942.

Her slutter fortællingen om Far Slægten.

MOR SLÆGTEN

Min mor er Mathilde Johanne Heilesen (05.11.1893-15.04.1969).

Slægts beskrivelsen her er håndskrevet i 1996. Der er foto og en kort beskrivelse af familiemedlemmer, der levede for 100 år siden. Beskrivelsen er ikke fyldestgørende, men den giver dog et indblik i fortidens levemåde. En bondegård på 25 td. land kunne den gang ernære en familie med børn og tjenestefolk, samt karl og pige. De levede i ufredstider. Der var to verdenskrige med 20 års mellemrum, med varemangel og med inflation som en følge.

Foto af Heilesen Slægten fra 1914. Mormors portræt er indsat, fordi Mormor døde i 1912.

Mormor står ved siden af morfar med et kors, som halssmykke.

Morfar Peter Heilesen (1862-1930) gift med mormor Elsin Pedersen (1866-1912) den.

21.06.1887 i Rakkeby Kirke. De fik 14 børn: Christian (1888-1959) Marie (1890-1917)

Anna (1892-1968) min mor Martha (1893-1969) Mathilde (1895-1990) Johannes (1897-

1975) Johanne (1898-1974) Henning (1899-1989) Dagmar (1901-1981)

Valdemar (1903-1930) Edvard (1903-1904) Esther (1905-1998) Krista (1906-2000)

Axel (1908-1994)

Foto af morfar Peter Heilesen.

Peter Heilesen opvoksede på en mindre gård på 25 td. lands god jord. Gården lå ved det østlige Kirkegårdsdige ved Rakkeby Kirke.

Heile Pedersen, hans far, havde fået den ide at der var lig vand i brønden, og han ville ikke have kaffe, der var brygget på lig vand. Det var grunden til, at han købte gården "Risholm" nu kaldet Ålykke, i Rakkeby Holm.

Den gamle gård ved Rakkeby Kirke er nu nedlagt og delt mellem andre ejendomme. Men Rakkeby forsamlingshus og mejeri er bygget på gårdens jorde samt flere huse.

Min mormor Elsine Pedersen voksede op på Tøttrupgård i Sdr. Vrå. Hendes far, Peder Pedersen døde, da Elsine var 10 år gammel.

Så blev hendes mor gift igen i 1881 i Vrå kirke med gårdejer Peder Sørensen fra Boesgård i Rakkeby.

Elsine havde således sin barndom både i Rakkeby og i Vrå sammen med sine 2 søstre og 4 brødre.

Foto af Risholm 1915 og 1916. I 1862 købte oldefar Heile Pedersen og oldemor Karen Marie gården.

De tre træer på øverste billede fra 1915 symboliserer, som skik var i gamle dage: Gud Fader, Gud Søn, Gud Helligånd, et vartegn og beskyttelse i tordenvejr. På billede står fra venstre Ester, Krista, Axel, Valdemar og Marie. Bedstefar Peter Heilesen var ikke til stede, da den ansvarlige fotograf tog billedet.

Bedstefar var utilfreds med billedet fra 1915, og han sørgede for et nyt foto med opdatering i 1916, og gården var da nykalket. De tre små træer er fjernet. Peter Heilesen havde en anden tro.

Foto af Risholm, nu Ålykke, Rakkeholmvej 225, 9800 Hjørring. Fætter og kusine sammenkomsten i 1993.

Morbror Christian Heilesen; f. 1. juni 1888, død den. 30. februar 1959.

Christian var hjemme på gården hos sin far i mange år, og skulle vel som den ældste overtage gården; men i 1926 overtog han en lille gård i Nørager på Djursland. Han havde kautioneret for sin søster Anna og svoger Peter Laursen, da de var kommet i økonomiske vanskeligheder.

Christian var soldat under den 1. Verdenskrig, 1914-1918. Han var ryttersoldat i kanonregimentet. Han blev genindkaldt i mobiliseringen i 1917, og det gjorde et stærkt indtryk i hjemmet.

Christian blev aldrig gift, men hans søster Johanne var husbestyrerinde for ham, indtil han blev syg i 1948. Christian døde på plejehjem i 1959 og ligger begravet på familiegravstedet på Rakkeby Kirkegård.

Christian havde en del tillidsposter i Nørager sogn, bl.a. formand for menighedsrådet. Vi var som unge glade for at besøge Christian. Han var så god til at snakke fornuft med; jeg husker, at han sagde: "At være landmand er et arbejde på langt sigt!"

Foto af moster Johanne, onkel Christian, moster Esther og onkel Axel i Christians have, vel i 1939.

Moster Marie Helga Heilesen, f. 1. september 1890, død 4. oktober 1917.

Marie var som den ældste datter husbestyrerinde hos sin far på gården.
Marie var elev på Horne højskole. Hun døde af lungebetændelse. Det var før
pillernes tid.

Efter Maries død var min mor (Martha) husbestyrerinde i hjemmet.

Bedstefar ønskede et billede af sine fire ældste døtre. Her ses fra venstre: Mathilde og Martha (min mor). Bagerst fra venstre: Marie og Anna.

Bedstefars fire yngste døtre protesterede nogle år senere og lod sig fotografere i hvide kjoler! Fra venstre forrest: Esther og Johanne. Bagerst fra venstre: Dagmar og Krista.

Moster Anna Thormine Heilesen f. 1.juli 1892, død 4. august 1968.

Gift Laursen. Til højre på fotoet ses min mor, Martha.

Anna kom ud at tjene på en gård i Bredrup efter sin konfirmation i Rakkeby Kirke 1906. I sommeren 1917 var Anna elev på Horne højskole.

Efter højskoleopholdet rejste Anna til Randers som husbestyrerinde hos fabrikant Østergård, Skansemøllen. Året efter i 1918 fik Anna stilling som husbestyrerinde på "Kampens Mølle", Slagballe ved Skanderborg. "Kampens Mølle" var en stor gård, ejet af to ugifte brødre.

Anna blev forlovet med broderen Laurits Peter Laursen.

De blev gift i Rakkeby Kirke den. 23. august 1921, og købte gård på 25 td. land i Nørager sogn på Djursland, samme gård som morbror Christian købte af dem i 1926.

Nu fulgte flere ejendoms køb, som sluttede med køb af en forsømt ejendom i Skrødstrup Skov ved Mariager Fjord.

Der lå nogle hede ejendomme i en lysning i skoven, og de var fælles om en brønd, og denne brønd var 12-13 meter dyb. Brønden var vi som børn meget optaget af, når vi besøgte moster Anna. Kikkede vi ned i brønden, så vi blot en lille plet vand. Der fandtes ingen pumpe eller vandværk, men derimod et

hejseværk med to spande. Når den ene spand var på vej ned, var den anden spand på vej op. Primitivt og besværligt.

Foto: Skrødstrup Skov 1933. Siddende fra venstre: Laurits (1925-1990)
Inger (1924) Eigild (1929) Aksel (1927) Bagerst fra venstre: Peter (1924).

Laurits havde landejendom. Han fik to drenge, bosiddende i København, som begge blev national økonomer.

Inger blev gift Grøn, har haft en gård. Fik en dreng, som var regnskabsfører for Gram køleskabe, og to døtre. Den ene datter, Solveig Grøn, er skolepsykolog, og bor i Hovedgaden 11, Borup på Sjælland (1996).

Eigild døde ung af en blodsygdom, men arbejdede i 1951, da vi kom til Herfølge, på Nordskovgården i Søllerup, Herfølge.

Aksel er ugift, har to gårde i Års, Jylland.

Peter er pensioneret lærer og bor i Timring ved Herning. Han har fem piger i ægteskabet.

Moster Anna blev tidlig enke, og drev ejendommen sammen med sønnen Peter, indtil han tog på Ranum Seminarium. I sommeren 1994 besøgte Peter og jeg denne smukt beliggende ejendom, og den er nu pyntet gevaldigt op og er beboet, som lystejeendom af velhavere, og brønden findes endnu.

Min Mor: Martha Johanne Heilesen, f. 05.11.1893, død 15.04.1969.

Gift Christensen.

Min mor blev konfirmeret i Rakkeby Kirke i år 1907. Året efter kom Mor ud at tjene på gården "Munkholm" i Poulstrup, og senere i Storgård, i Rakkeby. Derefter rejste Mor til Randers og var i huset hos kordegn Lund. I hjemmet var der en blind dreng, som skulle have en del hjælp.

Efter Randers tiden var Mor husbestyrerinde hos sin far på gården. Mors ældste søster Marie, der ellers var husbestyrerinde i hjemmet, var død den 4. oktober 1917 af lungebetændelse.

Det var før penicillinens tid, og det var i krigens tid, netop på den tid.

Christian, min morbror blev mobiliseret til hæren. Det gjorde et stærkt indtryk i hjemmet.

I 1918 rejste Mor til "Mærskens" i Nr. Tornby, for at være husbestyrerinde hos Peder Christensen, min far.

Far og Mor blev gift i Rakkeby Kirke de 4. marts 1919, (efterfølgende foto).

De drev ejendommen, som den gang hed Sdr. Krage, senere kaldet "Mærskén". Se efterfølgende foto.

Øverst, et foto set fra nordsiden, kostald, hestestald, hønsehus og sidst et redskabshus.

Foto af Mærskén i 1994 fra nordsiden.

Far og mor drev ejendommen i de første år med hjælp fra en ung pige eller karl. Vi fem børn ankom ret tæt efter hinanden.

Efter en del uheld med besætningen; klovtsyge i 1928, og besætningen faldt for tuberkulinprøven i 1932, og landbrugskrisen i 1930-erne, solgte de "Mærskan" i 1935.

Vi flyttede til Ugilt, og far tog uddannelse på Vrå Højskole, som kontrolassistent, og de købte "Plethuset".

Foto af Plethuset, hvor de boede til den. 06.03.1965.

Far var i 35 år kontrolassistent i Ugilt og havde også lidt regnskabsføring.

Mor passede mange barselskvinder og ældre mennesker i hjemmene.

I 1965 solgte de Plethuset med den store have til en bankdirektør i Hasseris ved Ålborg.

Herefter købte de et hus i Tårs Stationsby, og livs ringen sluttede her. Far og Mor ligger begravet på Tårs Kirkegård. Fars sidste tid var på plejehjem i Tårs.

Foto af dem i 1943.

Foto af huset i Tårs.

Moster Mathilde Heilesen. Født den. 29.12.1895, død den. 18.01.1990.

Gift Nicolaisen. Bryllupsbillede fra 1925.

Mathilde lærte i sine unge dage kjolesyning, som hun så var beskæftiget med i hele sit liv.

Mathilde var også i sine unge dage oldfrue på Haslev Højskole, og på skolen traf hun Johannes Nicolaisen (1893-1960), som havde gået i tysk skole; men for at undgå at blive tysk soldat, under den første verdenskrig, var han flygtet til Danmark. Johannes havde tre ældre brødre, som alle var tyske soldater. Den ene faldt i Rusland, og den anden forsvandt i Rusland, og den tredje kom hjem og bosatte sig i Timring ved Herning.

Johannes og Mathilde blev forlovet, og det skete på "Villa Galina" (et spisested) ved Haslev.

Efter krigen 1914-1918 og genforening, flyttede de til Rødekro. Johannes blev ansat i DSB, og Mathilde oprettede en sy skole.

Foto: Sølvbryllup den. 23.10.1950.

Johannes var en glad og venlig mand. Han var netop blevet pensioneret, og hjalp en ven med høstarbejdet. Han fik da et hjerteslagtilfælde og døde på marken. Mathilde blev gammel og døde på plejehjem den. 18.01.1990.

Nu ligger de begravet på Rise Kirkegård.

Mathilde og Johannes fik en søn, Svend (1926). Svend giftede sig med Metha Hansen (1928). De har i mange år drevet Ulkebøl Handelsgartneri. De bor nu i Sønderborg (1996).

De har to sønner: Ole Juel Nicolaisen (1951). Han er uddannet orgelbygger i Åbenrå, og er gift med en teologi studerende. De er på Rinkenæs Ungdomsskole, hvor Ole er pedel.

Og Finn Heile Nicolaisen (1957). Finn er handels uddannet, og ansat på "Danfoss". Han er leder af eksporten i Europa. Han har før rejst meget, men er nu mest på Danfoss.

Onkel Johannes Heilesen; f. den. 24.08.1897 og død den. 04.02.1975.

Foto: Arnes (sønnen) konfirmation i 1953.

Johannes var ved landbruget men var også under første verdenskrig soldat i Ålborg. Efter soldatertiden fortsatte han ved landbruget.

Da vi var børn, elskede vi hans besøg. Han havde altid lommerne fulde af flødekarameller. Dengang var vi ikke vant til at få slik med papir på. Det var noget ganske særligt.

Johannes var en slider, og han købte en mindre ejendom ved Brønderslev og avlede grøntsager, frugt og bær – især stikkelsbær. Alt dette solgte han ved "stalddøren".

Efterhånden blev han træt af at være alene, og han fik Thora (1898-1997), som husbestyrerinde. Thora var fra Hørby sogn ved Sæby. De blev gift i Badskær Kirke ved Sæby i 1930.

I 1935 solgte de den lille ejendom ved Brønderslev og flyttede til Thoras hjemegn; købte gården "Nr. Damgren", nabogård til herregården, "Ormholt" i Try. Try og Thorshøj er en meget bakket egn, men der var en god vej til gården ved "Voers Å", og det var godt til kreaturerne, som var Johannes store interesse.

Omkring 1965 købte sønnen, Arne (1939) en lille gård i Bjergby ved Hjørring.

Dette køb gav anledning til, at Johannes og Thora solgte "Nr. Damgren", og de købte et hus i Vrå, og således sluttede de deres livsløb på Johannes hjemegn. De ligger begravet på Vrå Kirkegård.

Omkring 1980, en dejlig sommeraften, indbød "Nr. Damgrens" ejer os til at se ejendommen igen. Jorden var solgt fra, og der var indrettet en herskabelig sommerbolig i stuehuset og i laden, for en driftig forretningsmand fra Skagen. Han og hans familie nød at holde fri i den bakkede egn.

Arne købte gård i Ingstrup ved Løkken i 1970. Der er 24 td. land ved gården og 24 td. land i den udtørrede sø ved Ingstrup. Det er særdeles god jord. Nu i 1996 har Arne købt endnu en gård i Ingstrup.

Foto fra fætter og kusine fest hos Arne og Karen i sommeren 1994.

Fra venstre: Karen (Arnes kone), min bror Hans, min søster Grethe, fætter Arne, Inga (Valdemars kone), min bror Poul, Elly (Hans' kone), og i forgrunden til højre min fætter Finn.

Moster Johanne Magdalene Heilesen; f. den. 07.10.1898, død den. 26.02.1974.

Johanne var ugift og var i mange år husbestyrerinde hos sin ældste bror Christian, i Nørager på Djursland.

Vi var som unge på cykelture i sommerferier syd på i landet; og vi var altid velkomne, og vi var glade for at besøge Christian og Johanne.

Johanne var dygtig til at lave velsmagende mad, og der var altid rigeligt af det i gryderne. Lige før vi skulle til køjs, fik vi rødgrød. Vi blev rigtig forkælede af moster.

Da Christian i 1948 blev syg og kom på plejehjem, tog Johanne til Nimtofte for at passe en ældre malermester. Efter hans død var Johanne blevet gammel, og hun fik ophold på et privat plejehjem.

Den sidste gang jeg så Johanne var vist i sommeren 1972.

Hun blev glad for sin stue, og hun var så rask, at hun dagligt cyklede en tur.

Johanne ligger begravet på Nimtofte kirkegård.

Onkel Henning Heilesen; f. den. 16.12.1899, død den. 25.05.1989.

Henning forpagtede bedstefars gård, (Ålykke i Rakkeby) i 1926, og efter bedstefars død i august måned 1930, købte Henning gården.

I bedstefars tid var der tradition for familie sammenkomster på gården.

Denne tradition fulgte Henning op.

Foto af familie sammenkomst i sommeren 1932. Forrest ses min søster Grethe, og fra venstre, Valdemar (mig), min bror Hans og min bror Poul. Og i mørkt tøj er det min far, dernæst Peter Mortensen fra Vidstrup, morbror Axel fra Kolind, og morbror Henning selv.

Henning var i starten som gårdejer ugift, men så kom Ida Mikkelsen (1911) fra Rubjerg Sogn ved Løkken, som husbestyrerinde til gården.

Hun var sangglad, spillede mandolin, og var i et strengekor i frimenigheden i Løkken. I hendes hjem var der medlemmer af frimenigheden.

Henning var også sangglad og spillede violin, og der var orgel i hjemmet.

Henning og Ida blev gift i Rakkeby Kirke den. 10.10.1933.

Musik og sang var de fælles om, i den korte tid de fik sammen. Ida havde haft tuberkulose som ung, og sygdommen brød ud igen. Fem år efter brylluppet døde Ida kun 27 år gammel.

Henning og sønnen, Finn (1935) var alene tilbage.

I årene 1936 til 1943 tjente vi fire brødre på skift hos Henning. Senere blev min søster Grethe husbestyrerinde for Henning.

Således har vi alle fem søskende været i tjeneste hos Henning.

Henning var en dygtig landmand, og vi havde en god plads der, og vi fik gode akkorder i arbejdet, frihed og selvstændighed i arbejdet.

I 1962 overtog Finn og hans hustru, Inger gården, og som det næste foto fra fætter og kusine fest i sommeren 1993 viser, fortsatte de bedstefars traditioner med familie sammenkomster.

På fotoet, foregående side ses; Gudrun (min bror Pouls kone) med rød trøje, fætter Arne bag hende, til højre min søster Grethe, bagerst Ruth, dernæst Inga (Valdemars kone), til højre for Inga ses Elly (Hans' kone) og til højre Metha (moster Mathildes svigerdatter) fra Sønderborg.

Inger og Finn har en datter Ida, som er gift og bor i Hjørring. De har to drenge.

Moster Dagmar Heilesen; f. den. 12.05.1901, død den. 11.11.1981.
Gift Mortensen.

Dagmar var, efter sin konfirmation i 1915, pige i hjemmet; men hun tjente også på andre gårde, inden hun i 1918 blev elev på Horne Højskole og lærte kjolesyning.

Dagmar lærte Peter Mortensen (1900) at kende. Peters hjem var den ejendom, min bror Hans drev gartneri ved, på Ringvejen 692, Højene ved Hjørring.

Peter og Dagmar blev gift i 1931 i Rakkeby Kirke, og de købte en ejendom på Vidstrup Hede. Denne ejendom solgte de senere, og købte en lille ejendom i Vidstrup by. Dagmar oprettede en systue, og Peter blev plantør i Hede Selskabet. Plantagen ved Skallerup Kirke ved Lønstrup, er også Peters værk. I 1948 blev Peter graver ved Vidstrup Kirke og oprettede en lille planteskole ved ejendommen.

Træer og buske ved vores sommerhus, "Hærfuglen" i Lønstrup, er fra Peters planteskole i Vidstrup.

Vidstrup by voksede, og jorden blev solgt fra ejendommen, til byggegrunde.

Peter og Dagmar har en søn, Jørgen (1932), han er gift med Ruth, og de bor ved Nr. Sundby. De har en datter, som er gift og bor i Hjørring, og de har to sønner.

Peter og Dagmar holdt guldbryllup den. 12.05.1981.

Kort efter guldbrylluppet kom de på plejehjemmet i Tornby, og et halvt år senere døde Dagmar. Peter fik et par år mere, men nu ligger de begravet på den kirkegård, de i fælleskab passede så fint i mange år.

Onkel Valdemar Heilesen; f. den.10.01.1903, død den.26.03.1930.

Valdemar husker jeg fra en aften, vi fire drenge var alene hjemme; da kom Valdemar for at underholde os. Valdemar var ugift, og var karl hos sin bror, Christian, i Nørager.

En aften blev han fundet død på vejen i et vejsving ved en telefonmast. Det menes, at han har været søvnig og er faldet i søvn på cyklen.

Det var ikke ualmindeligt, at unge mennesker dengang faldt i søvn på cyklen. Jeg har selv prøvet det. Vi ved ikke ret meget om Valdemar, men han ligger begravet på familiegravstedet på Rakkeby Kirkegård.

Edvard Heilesen; f. den.27.12.1903, død den. 03.07.1904.

Edvard døde som lille af lungebetændelse. Det var før penicillinens tid.

Moster Esther Heilesen; f. den. 12.11.1905, død den.02.05.1998.
Gift Jørgensen.

Tante Bess kaldte vi moster Esther. Hun tjente i mit barndomshjem i Tornby, og var min barnepige, og vi elskede tante Bess. Hun var livlig, sangglad og spillede mandolin. Foto nedenunder er fra julen 1920; Esther ses sammen med mine forældre og med deres ældste barn, min bror Peter.

Den. 1.04.1929 blev Esther elev på Testrup Sygeplejeskole, og den 1. september samme år, blev hun sygeplejeelev på Hjørring Centralsygehus.

Esther arbejdede på forskellige hospitaler og plejehjem som sygeplejerske, og hun var også i England og i Norge. Esther og jeg var i sommeren 1944 i Oslo, men vi arbejdede ikke på samme hospital.

Efter opholdet i Norge, med en rejse til Nordkap, blev Esther sygeplejerske i Åbenrå, og hun besøgte under tiden sin søster Mathilde i Røde Kro. Her lærte hun Nis Jørgensen (1900-1965) at kende. Han var gårdejer og enkemand, og der var 10 børn i hjemmet, hvoraf en af pigerne var u-konfirmeret.

Nis var fra Rise og havde gået i tysk skole; han var tysk soldat under første verdenskrig, 1914-1918. Han kæmpede ved Vest fronten, og blev såret, og han gik resten af sit liv med en kugle i låret.

Nis og Esther blev gift den. 06.08.1950 i Rise Kirke. De drev gården i Rise i Røde Kro. Nu er gården væk, og jorden er solgt til byggegrunde, skole og grønt område.

Nis og Esther byggede hus i Røde Kro i 1953. Nis blev regnskabsfører på Jydsk Andels Foderstofforretning, og Esther blev hjemmesygeplejerske i Røde Kro.

Inga og jeg har i mange år besøgt Nis og Esther hver sommer.

Nis døde i 1965 og ligger begravet på Rise Kirkegård. Esther boede i pensionistbolig i Røde kro. Esther er frisk trods sin høje alder.

Tilføjelse: Esther døde den. 02.05.1998 efter en uges sygdom med lungebetændelse.

Moster Krista Heilesen; f. den.02.22.1906, død den. 09.12.2000 (tilføjet).
Gift Allermann.

Krista fortæller, at hun blev født kort tid efter, at hendes mors kusine og veninde Kristine Ovesen var død.

Barnet skulle da kaldes op efter hende, men faren, Peter Heilesen, ville den gang ikke have, at barnet skulle have dette navn; da det uvægerligt efter datidens og egnenes skik, ville blive forkortet til Stine.

Barnet kom så til at hedde Krista, der jo ikke har meget lighed med forbilledet.

Krista fortæller, at hun efter sin konfirmation i 1920 var nogle år i huset, men kom som 19-årig på Diakonisse Stiftelsen i København, for at blive uddannet til sygeplejerske.

Krista virkede i nogle år på forskellige hospitaler som sygeplejerske, og hun arbejdede også i England i 1936.

Krista blev derefter ansat i Menighedsplejen i Grenå, og her lærte hun sin mand at kende, og den. 1. februar 1948 blev Krista og Andreas Allermann (1907-1984) gift i Grenå Kirke.

Andreas startede efter sin realeksamen som elev i Landmandsbanken i Grenå. Efter endt læretid, blev han bankassistent i forskellige banker, i København, Nyborg og i Århus.

I 1942 kom Andreas atter til Grenå, som bogholder i Grenå Sparekasse, og i 1957 blev han direktør samme sted, senere kaldet, "Bikuben".

Krista fortæller, at de ikke levede tid til noget særligt udenfor arbejdet og hjemmet.

Andreas havde været gift før, og der var en dreng og en pige i hjemmet.

Sønnen Thorkild blev ingeniør, og som belønning for eksamen, fik han en motorcykel af sin far. En måned senere kørte han ind i et fjeld i Norge, og han var dræbt på stedet.

Datteren Else er gift med hospitalsdirektør Stig Bering, på Herning Centralsygehus.

De har også en datter og en søn.

Foto af Krista og Andreas i deres hjem.

Onkel Axel Heilesen; f. den.10.05.1908, død den. 13.02.1994.

Axel var den yngste af den store børneflokk. Han gik, som sine søskende i Rakkeby Østre Skole og blev konfirmeret i Rakkeby Kirke.

Axel arbejdede ved praktisk landbrug indtil han blev 19 år gammel.

Så tog han på Horne Højskole, og fortsatte derefter med Rønde højskolekursus og fik præliminæreksamen.

Axels mål var et læse til dyrlæge.

Han fortalte mig en gang, at hans arv hjemmefra slap op, og derfor tog han på Køng Højskole og læste til kontrol assistent.

Han var så i nogle år kontrol assistent i Kolind på Djursland. Målet var at spare penge sammen til dyrlægestudiet.

I sommeren 1937 skete der så det, at en ejendom i Tøstrup skulle sælges, og Axel øjnede en chance for at vinde en skilling.

Ejendommen havde gode bygninger, og der var 18 td. land til, plus et lod i Kolindsund. Der var gode græsnings muligheder for kvier, og der var gode muligheder for at avle hø.

Desværre kunne der i regnfulde perioder komme oversvømmelser, når kanalerne og de tre pumpestationer ikke magtede afvandingen.

Axel solgte loddet, og han købte mere jord til ejendommen.

Drømmen om at læse til dyrlæge varede ved, men udviklingen var ham imod. Krigen brød ud i 1939.

Den. 6. juni 1941 blev Axel og Elly (1917) gift i Ørum Kirke. Elly var fra Ørum. Axel var en oplyst bonde, der blev brugt i mange sammenhænge, især indenfor landbrugs organisationer og kommunale udvalg.

I 1993 kunne han ikke få sit kørekort fornyet til Granadaen (bil), og det til trods for, at den 81-årige bonde selv klarede at passe sin kvægløse ejendom. Axel og Elly solgte stedet og fik en ny lejlighed i Nimtofte.

Samme sommer, 1993, døde deres eneste arving, datteren Birgit (1943-1993) 50 år gammel. Hendes mand døde i sommeren 1994. Han var maler og var ødelagt af maler arbejdet. Der var to børn i ægteskabet.

Datteren var uddannet som tjener og gift med en østrigsk tjener.

De bor og har en restaurant i Østrig.

Sønnen er elektriker og arbejder i Tyskland.

Onkel Axel og tante Elly var begge sangglade og medlemmer af Nimtofte sangkor. En kold februar dag skulle koret synge. De ventede på bus, og den var forsinket. Herefter blev Axel forkølet og fik lungebetændelse, og han døde få dage senere den.13.02.1994.

Nu (1996) er Elly alene i Nimtofte, men har sin familie i Ørum, og en niece, Vibeke Lauersen, Brøndsmosegården, Søllerup ved Herfølge.

Her slutter fortællingen om Mor Slægten.

SØSKENDE

Foto fra 1947.

Øverst fra venstre: Hans, Valdemar, Grethe.

Nederst fra venstre: Far Peder, mor Martha, Peter og Poul.

Peter Christensen (19.11.1919-01.09.2007). Gift med Bodil (1926-2011).

Børn: Aase (1951), Jens Peter (1955) og Jesper (1963).

Poul Christensen (01.03.1921-22.12.1996). Gift med Gudrun (1924-2013).

Børn: Per (1953), Finn (1956) og Bente (1960).

Jens Valdemar Christensen (21.02.1922-01.09.2012). Gift med Inga (1921-2002). Børn: Bolette Elisabeth (1952) og Anne Grete (1955).

Hans Christensen (27.05.1925). Gift med Elly (1927-2003).

Børn: Kirsten (1954-2003) og Niels Erik (1957-2006).

Grethe Thomsen (23.06.1930-07.12.2013). Gift med Werner (1923-1992).

Børn: Kurt (1953), Niels Jørgen (1955) og Alice (1957).

SØSKENDES BØRN

Foto fra fætter og kusine komsammen i 2011.

Bagerst fra venstre: Per, Finn, Jens Peter, Kurt og Niels Jørgen.

Forrest fra venstre: Aase, Jesper, Alice, Bente, Anne Grete og Bolette.

